

Standaard Agapornis

**Canus
Pullarius
Taranta
Swindernianus**

Uitgave Voorjaar 2017

Voorwoord 2017:

Besloten is om de standaard Agaporniden overige soorten als apart deel uit te brengen.

Kleine wijzigingen in de formaat omschrijving bij alle omschreven soorten.

Matrixen toegevoegd bij de Agapornis Taranta van de Donker- en de Misty standaard omschrijving.

Standaard is nu digitaal beter leesbaar door het omzetten naar landscape.

Utrecht

Voorjaar 2017

De T.C. heeft getracht met deze standaard geheel "bij" te zijn t.a.v. de huidige kweekstand, maar is zich er tevens van bewust dat hetgeen vandaag nog niet gedroomd kan worden, morgen alreeds gerealiseerd kan zijn. De T.C. heeft dan ook niet de pretentie met deze standaard "klaar" te zijn, maar zal de ontwikkelingen op de voet blijven volgen. De T.C. spreekt de hoop uit dat deze standaard mag bijdragen aan een positieve ontwikkeling van het geslacht Overige Agaporniden. Wijzigingen en aanvullingen zijn in rood aangegeven.

Voorwoord	2
Index	3
Agapornis canus algemene informatie	4
Ondersoorten	4
Erfelijkheid en vederstructuur	4
Fysiek standaard	5
Tekening patroon	5
Groen man/pop	6
Keurtechnische aanwijzingen	7
Agapornis pullarius algemene informatie	8
Ondersoorten	8
Erfelijkheid en vederstructuur	8
Fysieke standaard	8-9
Tekening patroon	9
Groen man/pop	10
Keurtechnische aanwijzingen	11
Agapornis taranta algemene informatie	12

Ondersoorten	12
Erfelijkheid en vederstructuur	12
Fysieke standaard	12-13
Tekening patroon	13
Groen man	14
D groen man	14
DD groen man	14
Groen pop	15
D groen pop	15
DD groen pop	15
Keurtechnische aanwijzingen man/pop	16
Misty groen man/pop	17
Misty turquoise man/pop	17
Keurtechnische aanwijzingen	18
Agapornis swindernianus algemene informatie	19

Agapornis canus, Grijskop dwergpapegaai.

Nederlands: Agaporniscanus, Grijskop dwergpapegaai.
Engels: Madagascar lovebird of
Grey - headed lovebird.
Duits: Grauköpfchen Madagascar unzertrennlicher.
Frans: Inséparable a tête grise of Petite peruche de Madagascar.

Algemene informatie:

De *Agapornis canus* wordt aangetroffen in de kuststreken van het eiland Madagaskar, aan de oostkust van Afrika. De eerste exemplaren werden reeds in 1860 in Europa ingevoerd. Het eerste paar kwam in de Londense Zoo terecht. Wanneer de eerste broedresultaten er waren is niet bekend Om reden van een volledig uitvoerverbod vanuit Madagascar worden de laatste jaren geen of heel weinig import vogels aangeboden.

De ondersoorten

Naast de nominaatvorm de *Agapornis canus canus* is er ook nog een ondersoort de *Agapornis canus ablectaneus*. Deze ondersoort is iets meer violetachtig getint dan de nominaatvorm en treft men hoofdzakelijk aan in het zuidelijk gedeelte van het eiland Masdagaskar

Erfelijkheid en veerstructuur

Bij de *Agapornis canus* zien we in de bevedering de volgende kleurstoffen.

Het zwarte eumelanine

Geel psittacine

Opvallend is, dat bij de *Agapornis canus* geen rood psittacine in de bevedering wordt aangetroffen. De psittacinen kunnen zowel in zuivere vorm als gemengd in de bevedering aanwezig zijn.

Hoewel de *canus* qua vederstructuur een zeer eenvoudige vogel lijkt, gaf het microscopisch onderzoek van de bevedering ons toch wel een grote verrassing, nl. de grijze kopbevedering van de man. De kopbevedering, die wij als grijs waarnemen is niet grijs. De baarden bezitten een bewolkte zône en vacuoles die overeenkomen met de lengte van de violette lichtstralen. Deze baarden zijn zuiver violet, de haakjes aan het violette deel van de baard zijn kleurloos. Aan de baardbasis zien we wel de aanwezigheid van geel psittacine, zowel in de baarden als in de haakjes. Tussen de gele baardbasis en het violette baarddeel bevindt zich een smalle groene overgangszone. De combinatie violet baardtoppen en middendeel met de gele baardbasis geeft ons het zilvergrijs als totaalkleur. Vanzelfsprekend bezitten ook de baarden van de vrouwelijke kopbevedering de blauwstructuur, maar de mogelijkheid

is groot dat de vacuoles in de bewolkte zône ook een diameter hebben die overeenkomt met de golflengte van de violette lichtstralen. De aanwezigheid van geel psittacine in de gehele lengte van de vrouwelijke baardtoppen geeft ons de groene kleur min of meer violetgroen, een kleurnuance die echter zeer moeilijk te onderscheiden is van wat geldt *personatus*, *fisherie*, *liliana*, *nigrigenis*, *roseicollis*, *pullarius* en *taranta*.

Zou de pop inderdaad de violetstructuur bezitten, dan zullen de blauwe canussen, zowel de man als de pop, een violet kleur hebben. Helaas zijn de kopveertjes van de pop niet in het microscopisch onderzoek betrokken geweest, maar gezien de kopkleur van de pop bezitten de haakjes eumelanine, wat de grasgroene kleur verdonkert. Bij de blauwe mutant, waarbij we dan ook bij de pop een violet kopkleur verwachten, zal deze kleur violet donkerder zijn dan bij de man, daar de haakjes in de kopbevedering van de man kleurloos zijn.

Dus, om weer in de toekomst te kijken, bij een mutatie die de vorming van het gele psittacine verhindert, krijgen we mannen met een bleek violet kopbevedering, het vleugeldek wordt don- kerhemelsblauw en de borst- en buikbevedering hemelsblauw. In de bevedering van de *canus* groen zien we evenals bij de andere *Agapornis* soorten dat de baarden van de rug- en vleugeldek bevedering helder grasgroen zijn, maar de haakjes zwart. Bij de borst- en buikbevedering zien we dat de baarden dezelfde grasgroene kleur hebben als de baarden van het bovendek, maar dat de haakjes geel zijn en dus geen melanine bevatten.

Bij de lutinomutatie zullen we geheel gele mannen krijgen met uitzondering van de kopkleur, die wit crèmeachtig zal zijn. De poppen zullen geel zijn, met als mogelijkheid lichter gekleurde slagpennen.

Tot zover de *canus*, die nog aan het begin van het domesticatieproces staat. Van de *Agapornis canus* zijn nog geen mutaties bekend. Afsluitend kan gesteld worden dat de *Agapornis canus* bezit praktisch gelijke mutatiemogelijkheden als de andere *Agapornis*, een uitzondering daarop maakt het rode psittacine, dit ontbreekt geheel bij de *canus*. Daartegenover staat dat de baarden van de kopbevedering violetstructuur bezitten.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Agapornis canus is 14 cm lang **gemeten vanaf de schedel tot** het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

De borst is breed en goed gevuld en dient een elegante ronding te vertonen. De buik dient harmonisch aan te sluiten in het verlengde van de borst. De anaalstreek dient vervolgens harmonisch aan te sluiten in het verlengde van de buik. De vleugels dienen goed aansluitend op het lichaam te worden gedragen en op de bovenstaartdekveren te rusten. Alle vleugelpennen dienen ongeschonden aanwezig te zijn, niet afhankelijk of kruisend. De schouders zijn breed.

De stuit dient een rechte lijn met de staart te vertonen. De staart is wigvormig waarvan de top licht afgerond is

Houding:

Wanneer Agapornis canus rustig op stok zit, maakt de ruglijn een hoek van ongeveer 65° met het horizontaal. Het lichaam moet vrij van de stok gedragen worden. Hij dient daarbij een elegante, krachtige en fiere houding te tonen.

Hoewel de Agapornis canus van nature een schuchtere vogel is, mogen we, gelet op het feit, dat het inmiddels een cultuurvogel is, toch verwachten, dat hij zich toont. Wij kunnen echter niet eisen dat een Agapornis canus zo showt als b.v. de grasparkiet. Bij de beoordeling van de houding dienen wij daar dan ook rekening mee te houden.

Conditie:

Voor een goede beoordeling is een optimale conditie een eerste vereiste. De Agapornis canus moet volledig bevederd zijn en vrij zijn van vuil en ongedierte. Hij moet helder uit zijn ogen kijken, mag geen vochtige plekjes rond neusgaten en snavel vertonen en mag ook niet 'bol' zitten. De conditie van de bevedering wordt in eerste instantie niet in deze rubriek beoordeeld. Op het gele keurbriefje is voor de beoordeling van de bevedering een afzonderlijke rubriek te vinden.

Kop:

Het voorhoofd is vanaf de snavel licht gerond, naar achteren toe. De kruin moet mooi afgerond zijn en het achterhoofd goed gevuld. De hals mag een weinig inval vertonen. De wangen moeten goed gevuld en in harmonie met de kop zijn.

Ogen

Het oog is centraal geplaatst, nagenoeg in het midden van de kop en dient helder uitstralend te zijn

Snavel:

De snavel is aan basis breed en dient onbeschadigd te zijn. De snavel dient goed ingetrokken te zijn en de punt van de bovensnavel is naar de borst gericht, waarbij de ondersnavel goed passend in de bovensnavel weggekerkt is. De ondersnavel is nagenoeg onzichtbaar.

Poten:

Korte stevige poten, 2 tenen naar voren, 2 naar achteren, alle onbeschadigd aanwezig, de zitstok goed vastgrijpend. Elke teen is voorzien van een gelijkmatig, natuurlijk gebogen en eenkleurige nagel, welke onbeschadigd dient te zijn.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn, schoon en lichtglanzend.

Ringmaat:

4,0 mm

Het tekeningpatroon:

De tekening onderdelen van de Agapornis canus zijn:

- **De koptekening van de man:** Deze beslaat het voorhoofd, kruin, wangen, kin, voorhals en bovenborst en loopt van af de scherpe scheiding in de nek tot in de borst.
- **De afscheiding borst - buik** bij de man loopt ongeveer 1 cm onder de lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht in een diep gebogen lijn. Deze scheiding moet scherp zijn.
- **Buitenvlag vleugelpennen:** De donkergrijze vleugelpennen met groenachtige buitenvlag bij zowel de man als de pop
- **De zwarte dwarsbanden in de staart** bij zowel de man als de pop. De dwarsbanden bevinden zich nagenoeg aan het uiteinde van de staartpennen. Ze verschillen per veer in grootte (tussen 8 en 14 mm) en zijn niet strak afgetekend, maar vloeien vrij abrupt over.

Kleurstandaard Groen serie:

Kleurslag:	Man:	Pop:
Kleur:	Groen.	Groen.
Voorhoofd:	Nvt.	Grijsachtig groen.
Kruin:	Nvt.	Grijsachtig groen.
Wangen:	Nvt.	Grijsachtig groen.
Kin:	Nvt.	Grijsachtig groen.
Voorhals en bovenborst:	Nvt.	Lichtgroen.
Onderborst, flanken, buik en anaalstreek:	Lichtgroen.	Lichtgroen.
Mantel:	Nuance donkerder dan de rest van het lichaam en geeft een licht gehamerde indruk.	Nuance donkerder dan de rest van het lichaam en geeft een licht gehamerde indruk.
Grote ondervleugel- dekveren:	Zwart.	Lichtgroen.
Stuit:	Iets donkerder dan lichaam.	Iets donkerder dan lichaam.
Onderstaartdekveren:	Zoals lichaamskleur.	Zoals lichaamskleur.
Bovenstaartdekveren:	Zoals stuit.	Zoals stuit.
Staartpennen:	Aan basis geelachtig groen. De staartuiteinden zijn groen.	Aan basis geelachtig groen. De staartuiteinden zijn groen.
Bovensnavel:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ondersnavel	Grijs.	Grijs.
Poten:	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.
Nagels:	Donkergrijs.	Donkergrijs.
Ogen:	Donkerbruin met lichtere irisring.	Donkerbruin met lichtere irisring.
Tekeningskleur		
Voorhoofd:	Parelgrijs.	Nvt.
Kruin/nek:	Parelgrijs. De scheiding met de mantel ligt ter hoogte van een lijn lopende van vleugeltop naar vleugeltop. Deze scheiding moet scherp zijn.	Nvt.
Wangen:	Parelgrijs.	Nvt.
Kin:	Parelgrijs.	Nvt.
Voorhals en bovenborst:	Parelgrijs. De scheiding parelgrijs - lichtgroen ligt ongeveer 1 cm onder een lijn, lopende van vleugelbocht naar vleugelbocht. Deze scheiding moet scherp zijn.	Nvt.
Grote vleugelpennen:	Donkergrijs met groenachtige buitenvlag.	Donkergrijs met groenachtige buitenvlag.
Staartpennen:	Het geelachtige groen gaat over in een zwarte dwarsband.	Het geelachtige groen gaat over in een zwarte dwarsband.

Keurtechnische aanwijzingen *Agapornis canus*:

Groen: Algemeen:
Omdat ook de pop enige tekening bezit wordt deze gekeurd in schaal 1 op het gele keurbriefje. Het formaat en de kopvorm wijken bij de canus aanmerkelijk af van de andere Agapornidensoorten. De kop is relatief klein en puntig. Ook het formaat is aanmerkelijk kleiner. De snavel steekt enigszins uit en is tamelijk puntig. De conditie moet streng beoordeeld worden.

Kleur:
De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. Omdat de nominaatvorm veel gekruist is met de *Agapornis canus ablectaneus* zien we vogels met een blauwe waas in de groene kleur en een wat violette waas in de nek..Mits niet storend moeten we dit enigszins soepel beoordelen. Zwarte vlekjes of streepjes in de bevedering zijn fout.

Tekening:
De *Agapornis canus* is qua tekening een eenvoudige vogel en bezit weinig foutenbronnen. Daarmee moet met de keuring rekening gehouden worden, o.a. de kleurscheiding moet streng beoordeeld worden, evenals de kleuregaliteit van de tekening en de conditie. Het tonen van een gele waas op de kop is toegestaan. De beide middelste staartpennen vertonen geen dwarstekening.

Groen: Algemeen:
Omdat ook de pop enige tekening bezit wordt deze gekeurd in schaal 1 op het gele keurbriefje. Het formaat en de kopvorm wijken bij de canus aanmerkelijk af van de andere Agapornidensoorten. De kop is relatief klein en puntig. Ook het formaat is aanmerkelijk kleiner. De snavel steekt enigszins uit en is tamelijk puntig. De conditie moet streng beoordeeld worden

Kleur:
De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. Omdat de nominaatvorm veel gekruist is met de *Agapornis canus ablectaneus* zien we vogels met een blauwe waas in de groene kleur en een wat violette waas in de nek..Mits niet storend moeten we dit enigszins soepel beoordelen. Zwarte vlekjes of streepjes in de bevedering zijn fout.

Tekening:
De *Agapornis canus* is qua tekening een eenvoudige vogel en bezit weinig foutenbronnen. Daarmee moet met de keuring rekening gehouden worden, o.a. de kleurscheiding moet streng beoordeeld worden, evenals de kleuregaliteit van de tekening en de conditie. Het tonen van een gele waas op de kop is toegestaan. De beide middelste staartpennen vertonen geen dwarstekening.

Bij ondersoort *Agapornis canus ablectaneus* heeft de parelgrijze kleur een violetachtige tint. De lichaamskleur is bij zowel de man als de pop een nuance donkerder van kleur. Gezien de geringe verschillen, waar bij het domesticatie proces nauwelijks op gelet is, en de variatiebreedte in kleur en tekening welke tijdens dit proces ontstaan, lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat deze ondersoort nog (zuiver) in gevangenschap gekweekt word.

Ag. Canus ablectaneus:

Indien deze ondersoort ter keuring wordt aangeboden, kunnen bovenstaande kenmerken als leidraad dienen.

De *Agapornis pullarius*, Roodmasker dwergpapegaai

Nederlands:	<i>Agapornis pullarius</i> of Roodmasker dwergpapegaai.
Engels:	Redfaced lovebird of Redheaded lovebird.
Duits:	Oranjeköpfchen.
Frans:	Inséparable a tête rouge.

Algemene Informatie

De *Agapornis pullarius* zou voor het eerst ingevoerd zijn in Europa rond de jaren 1730. Pas ingevoerde vogels zijn zeer onrustig van aard en dienen met de grootste zorg geacclimatiseerd te worden. Er zijn heel weinig broedresultaten bekend. De laatste jaren zijn een paar liefhebbers in Europa zich beginnen te specialiseren in het kweken van deze soort.

Verspreidingsgebied:

Deze vogels hebben een zeer groot verspreidingsgebied van West- tot Midden - Afrika. Ze worden eveneens waargenomen ten noorden van Kongo en aan het Victoriameer.

Pullaria's houden zich bij voorkeur op in open bosgebieden of in lichtbeboste savannen. Een groot deel van de dag brengen ze op de grond door op zoek naar voedsel. Ze hangen ondersteboven aan de hoge grashalmen om bij de zaden' te kunnen. Daarnaast leven ze van bessen, vruchten en bladknoppen. In kleine vluchten van zo'n 20 stuks ondernemen ze verre trektochten op zoek naar milietvelden waar ze een enorme ravage aan kunnen richten. In de natuur graaft de pop haar broedholte uit in bewoonde termietennesten, die zich op grote hoogte in de bomen bevinden. Ze leggen 3-6 witte eieren, die in 22 dagen worden uitgebroed. De jongen blijven daarna nog ca 6 weken in het nest voor ze uitvliegen

De ondersoorten:

Naast de nominaatvorm de *Agapornis pullarius pullarius* is er ook nog een ondersoort de *Agapornis pullaria ugandae*. Deze werd in 1908 ontdekt en beschreven en onderscheidt zich van de nominaatvorm door de bleek hemelsblauwe stuit. De *Agapornis pullarius ugandae* leeft in Oeganda. Deze vorm is waarschijnlijk nooit ingevoerd.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Bij de *Agapornis pullarius* zien we in de bevedering de volgende kleurstoffen.

- Het zwarte eumelanine
- Geel psittacine
- Rood psittacine.

Hoewel er van de *Agapornis pullarius* geen mutaties bekend zijn, bezit hij nagenoeg gelijke mutatiemogelijkheden als de overige *Agaporniden*

Fysieke standaard:

Formaat:

De *Agapornis pullarius* is 14 cm lang gemeten vanaf de schedel tot uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

De borst is breed en goed gevuld en dient een elegante ronding te vertonen. De buik dient harmonisch aan te sluiten in het verlengde van de borst. De anaalstreek dient harmonisch aan te sluiten in het verlengde van de buik. De vleugels dienen goed aansluitend op het lichaam te worden gedragen en op de bovenstaartdekveren te rusten. Alle vleugelpennen dienen ongeschonden aanwezig te zijn, niet afhankelijk of kruisend. De schouders dienen breed te zijn. De stuit dient een rechte lijn met de staart te vertonen. De staart is wigvormig waarvan de top licht afgerond is. Houding: Wanneer de *Agapornis pullarius* rustig op stok zit, maakt de ruglijn een hoek van ongeveer 60° met het horizontaal. Het lichaam moet vrij van de stok gedragen worden. Hij dient daarbij een elegante, krachtige, en fiere houding tonen.

Hoewel de *Agapornis pullarius* van nature een schuchtere vogel is, mogen we toch verwachten, dat hij zich toont. Wij kunnen echter niet eisen dat een *Agapornis pullarius* zo showt als b.v. de grasparkiet. Bij de beoordeling van de houding dienen wij daar dan ook rekening mee te houden.

Conditie:

Voor een goede beoordeling is een optimale conditie een eerste vereiste. De *Agapornis pullarius* moet volledig bevederd zijn en vrij zijn van vuil en ongedierte. Hij moet helder uit zijn ogen kijken, mag geen vochtige plekjes rond neusgaten en snavel vertonen en mag ook niet 'bol' zitten.

De conditie van de bevedering wordt in eerste instantie niet in deze rubriek beoordeeld. Op het gele keurbriefje is voor de beoordeling van de bevedering een afzonderlijke rubriek te vinden.

Kop:

Het voorhoofd is vanaf de snavel licht gewelfd naar het achterhoofd toe. De kruin dient afgerond te zijn. Het achterhoofd is goed gevuld. De hals moet een weinig inval vertonen. De wangen zijn goed gevuld en dienen in harmonie met de kop te zijn.

Snavel:

De snavel dient aan de basis breed te zijn. Verder onbeschadigd en goed ingetrokken. De punt van de bovensnavel dient naar de borst gericht te zijn en de ondersnavel dient goed in de bovensnavel te passen. De ondersnavel is nagenoeg onzichtbaar.

Poten:

Korte stevige poten, 2 tenen naar voren, 2 naar achteren, alle onbeschadigd aanwezig, de zitstok goed vastgrijpend. Elke teen is voorzien van een gelijkmatig, natuurlijk gebogen en eenkleurige nagel, welke onbeschadigd dient te zijn Ringmaat: 4,5 mm.

Ogen

Het oog is centraal geplaatst, nagenoeg in het midden van de kop en dient helder uitstralend te zijn

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn, schoon en licht glanzend.

Het tekeningspatroon:

De tekening onderdelen van de Agapornis pullarius zijn:

:

- De **koptekening**: Deze beslaat het voorhoofd, kruin wangen en kin bij de man strak afgetekend. Deze rode kleur op het hoofd van de man loopt over de kruin naar het midden van het oog. In de kin tot enkele mm onder de snavel. Bij de pop loopt de lichtoranje rode kleur voor het oog langs en is vrij strak afgetekend. In de kin tot enkele mm onder de snavel
- **Oogring**: De omzoming van de ogen met kleine witte en blauwe veertjes bij de man en gele veertjes bij de pop. Deze veertje vormen als het ware een oogring.
- **Buitenvlag vleugelpennen:**
- De donkergrijze vleugelpennen met groenachtige buitenvlag bij zowel de man als de pop.
- **Stuit**. Afwijkend van de lichaamskleur.
- **Een zwarte dwarstekening in de staart** bij de man. De dwarstekening bevindt zich nagenoeg aan het uiteinde van de staart. Ze verschilt per veer in grootte (tussen 8 en 14 mm) en is niet strak afgetekend, maar vloeit vrij abrupt over.
- **Een zwarte dwarsband in de staart** bij de pop. De dwarsband bevindt zich nagenoeg aan het einde van de staart. Ze verschilt per veer in grootte (tussen 8 en 14 mm) en is niet strak afgetekend, maar vloeit vrij abrupt over.

Kleurstandaard Groen serie:

Kleurslag:	Man:	Pop:
Kleur:	Groen.	Groen.
Borst, flanken, buik en anaalstreek:	Lichtgroen.	Lichtgroen.
Vleugeldekken en mantel:	Nuance donkerder dan de rest van het lichaam en geeft een licht gehamerde indruk.	Nuance donkerder dan de rest van het lichaam en geeft een licht gehamerde indruk.
Grote ondervleugel-dekken:	Zwart.	Groen.
Onderstaartdekken:	Lichtgroen.	Lichtgroen.
Staartpennen:	Geel aan de basis overgaand in oranje. Het staartuiteinde is lichtgroen.	Aan basis geelachtig groen. Het staartuiteinde is groen.
Snavel:	Oranje, met witte snavelriem.	Licht oranje, met witte snavelriem.
Poten:	Grijs.	Grijs.
Nagels:	Lichtgrijs aan de basis , overgaand in hoornkleurig naar uiteinde	Lichtgrijs aan de basis , overgaand in hoornkleurig naar uiteinde
Ogen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening:		
Voorhoofd:	Oranje, strak afgetekend.	Licht oranje, vrij strak afgetekend.
Kruin:	Oranje, strak afgetekend.	Licht oranje, vrij strak afgetekend.
Wangen:	Oranje, strak afgetekend.	Licht oranje, vrij strak afgetekend.
Kin:	Oranje, strak afgetekend.	Licht oranje, vrij strak afgetekend.
Grote vleugelpennen:	Donkergrijs met groene buitenvlag.	Donkergrijs met groene buitenvlag.
Stuit:	Hemelsblauw.	Hemelsblauw.
Staartpennen:	In het oranje een zwarte dwarsstreep.	In het geelachtig groen een zwarte dwarsband.
Oogring:	Omzoomd met kleine witte en blauwe veertjes.	Omzoomd met kleine gele veertjes.

Keurtechnische aanwijzingen Agapornis pullarius Groen:

Algemeen:

Omdat met deze vogels nog weinig wordt gekweekt zal de keuring een conditiekeuring zijn.
De conditie moet dan ook streng beoordeeld worden.

Kleur:

De kleuregaliteit moet eveneens streng beoordeeld worden.
Zwarte vlekjes of streepjes in de bevedering zijn fout.

Tekening:

De Agapornis pullarius is qua tekening een eenvoudige vogel en bezit weinig foutbronnen.
Daarmee moet met de keuring rekening gehouden worden. O.a. de kleurscheiding moet streng worden beoordeeld worden, evenals de kleuregaliteit van de tekening.
De man moet duidelijk een omzoomde oogring van witte en blauwe veertjes tonen.
Dit moet bij de pop geel zijn.
De twee middelste staartpennen vertonen geen dwarstekening.

Agapornis taranta, Abessijnse Agapornis

Nederlands: Agapornis taranta of Abessijnse dwergpapegaai of zwartvleugel dwergpapegaai
Engels: Black - winged lovebird of Abyssinian Agapornis.
Duits: Taranta-Unzertrennlicher of Tarantapapegei of bergpapegei.
Frans: Agapornis taranta.

Algemene Informatie.

De Agapornis taranta werd ontdekt door ontdekkingsreiziger Stanley in 1814. Naar verluid, werden ze voor het eerst ingevoerd in Europa door Italiaanse handelaren omstreeks 1909. Het eerste broedresultaat dateert van 1911 bij een liefhebber in Wenen.

De Agapornis taranta is de grootste van de 9 soorten Agaporniden. De vogel is hoofdzakelijk groen. Het rood op het voorhoofd van het mannetje loopt uit tot rond de ogen. De vleugelranden zijn blauwzwart. Bij de poppen ontbreekt het rood en hun vleugelranden zijn bruinachtig zwart. Beide hebben een rode snavel. Buiten de broedtijd leven ze in kleine groepen bij elkaar in boomholten. Hun voedsel bestaat hoofdzakelijk uit zaden, bessen en vruchten. Regelmatig bezoeken ze de lager gelegen gebieden op zoek naar voedsel. Als de vijgen rijp zijn dan houden ze zich graag in deze bomen op en doen ze zich te goed aan de vruchten. In de paartijd zonderen de paren zich af.

De vogels maken hun nesten in boomholten. De pop maakt hierin een ondiep komvormig nest van kleine stukjes twijg, gras of blad. Dit nestmateriaal wordt tussen de lichaamsbevedering gestoken.

Vlak voordat de pop gaat leggen verliest ze een deel van haar borstbevedering waarmee ze het nest stoffeert. Dit gedrag zien we alleen bij de taranta en niet bij de andere Agapornidensoorten.

Verspreidingsgebied:

De Agapornis taranta is genoemd naar de Tarantabergpas in Abessinië in Oost-Afrika, de streek waar deze vogel hoofdzakelijk voorkomt. Ze leven er in het hooggebergte tot op 3000 meter hoogte. Het zijn sterke vogels die goed tegen de koude bestand zijn. Op 3000 meter hoogte is het, ook in de tropen, 's nachts heel koud. Het woongebied strekt zich verder uit over Eritrea en Zuid-west-Ethiopië.

De ondersoorten:

Naast de nominaatvorm de Agapornis taranta taranta is er ook een ondersoort de Agapornis taranta nanus. Naar het schijnt, is deze iets kleiner en heeft een smallere en blekere snavel. De rode voorhoofdskleur bij de man minder uitgebreid. Deze worden ook wel dwergtaranta genoemd. Hoogstwaarschijnlijk zijn deze in het verleden wel geïmporteerd geweest, maar waarschijnlijk zijn hier in België en Nederland beide soorten door elkaar gekweekt, waardoor de meeste kenmerken van de Agapornis taranta nanus verdwenen zijn.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Bij de Agapornis taranta zien we in de bevedering de volgende kleurstoffen.

- Het zwarte eumelanine
- Geel psittacine
- Rood psittacine.

Van de Agapornis taranta zijn de donkerfactor en de misty als mutaties bekend: Voor de vererving en werking van de verschillende mutaties wordt verwezen naar het algemene hoofdstuk erfelijkheid van deze standaard overige Agaporniden.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Agapornis taranta is 17 cm lang, **gemeten vanaf de schedel tot** uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

De borst is breed en goed gevuld en dient een elegante ronding te vertonen en vanaf de zijkant gezien weglappend in de buik, meevolgend met de ronding van de vleugels. De buik dient harmonisch aan te sluiten in het verlengde van de borst. De anaalstreek dient vervolgens harmonisch aan te sluiten in het verlengde van de buik. De vleugels dienen goed aansluitend op lichaam te worden gedragen en op de bovenstaartdekveren te rusten. Alle vleugelpennen dienen ongeschonden aanwezig te zijn, niet afhangend of kruisend. De schouders zijn breed. De stuit dient een rechte lijn met de staart te vertonen. Het geheel moet een forse indruk geven, in goede verhouding tot de grootte. De staart is wigvormig waarvan de top licht afgerond is.

Houding:

Wanneer de Agapornis taranta rustig op stok zit, maakt de ruglijn een hoek van ongeveer 65° met het horizontaal. Het lichaam moet vrij van de stok gedragen worden.

Het geheel moet een forse indruk geven, in goede verhouding tot de grootte.

Conditie:

Voor een goede beoordeling is een optimale conditie een eerste vereiste. De Agapornis taranta moet volledig bevederd zijn en vrij zijn van vuil en ongedierte. Hij moet helder uit zijn ogen kijken, mag geen vochtige plekjes rond neusgaten en snavel vertonen en mag ook niet 'bol' zitten. De conditie van de bevedering wordt in eerste instantie niet in deze rubriek beoordeeld. Op het "gele" keurbriefje is voor de beoordeling van de bevedering een afzonderlijke rubriek te vinden.

Kop:

Het voorhoofd is vanaf de snavel breed en vooraan licht gewelfd naar het achterhoofd toe. De kruin moet mooi breed en licht gewelfd zijn naar het achterhoofd toe en lichtjes afgeplat zijn ten aanzien van het voorhoofd. Het achterhoofd dient breed en goed gevuld te zijn. De hals dient goed gevuld te zijn, kort en gedrongen. De wangen moeten goed gevuld, in harmonie met de kop zijn..

Ogen:

Het oog is centraal geplaatst, nagenoeg in het midden van de kop en dient helder uitstralend te zijn. Snavel:

De snavel dient fors gebouwd te zijn, onbeschadigd en goed ingetrokken. De punt van de bovensnavel dient naar de borst gericht te zijn en de ondersnavel moet goed passen in de bovensnavel. De ondersnavel is nagenoeg onzichtbaar.

Poten:

Korte stevige poten, 2 tenen naar voren, 2 naar achteren, alle onbeschadigd aanwezig, de zitstok goed vastgrijpend. Elke teen is voorzien van gelijkmatig, natuurlijk gebogen en eenkleurige nagel, welke onbeschadigd dient te zijn. Elke teen is voorzien van een gelijkmatig, natuurlijk gebogen en eenkleurige nagel, welke onbeschadigd dient te zijn.

Ringmaat:

4,5 mm

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn, schoon en glanzend.

Het tekeningspatroon

De tekeningsonderdelen van de Agapornis taranta zijn:

- **De koptekening van de man:** Deze beslaat het voorhoofd en de kruin. De kleurscheiding loopt vanaf de kruin verticaal naar het oog en vandaar ongeveer horizontaal naar de inplant van de boven snavelbasis. De kleurafscheiding met het groen dient scherp te zijn.
- **De grote vleugelpennen:** Deze zijn zwart.
- **De ondervleugeldeveren:** Deze zijn zwart, bij de man wat uitgebreider dan bij de pop.
- **De vleugelbochten:** Deze zijn zwart en tekenen duidelijk af als de vogel in ruste zit.
- **De zwarte dwarstekening** in de staartpennen bij zowel de man als de pop: Deze dwarsbanden bevinden zich nagenoeg aan het uiteinde van de staartpennen. Ze verschillen per veer in grootte (tussen de 8 en 14 mm) en zijn niet strak afgetekend, maar vloeien vrij abrupt over.
- **De uiteinden van de primaire staartpennen** bij de man en de pop: Deze zijn zwart en enkele mm breed.
- **De dieprode oogring bij de man** en de zwak geel afstekende oogring veertjes van de pop: Deze oogring omsluit bij de man het oog geheel en is vrij strak. Bij de pop valt de geel afstekende oogring minder op en is ook minder strak.

Kleurstandaard Man Groenserie:

Kleurslag:	Man:	Man:	Man:
Kleur:	Groen.	D Groen.	DD Groen.
Voorhoofd:	Nvt.	Nvt.	Nvt.
Kruin:	Nvt.	Nvt.	Nvt.
Wangen en kin:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Voorhals:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Borst-, buik-, flanken anaalstreek:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Mantel en vleugeldekveren;	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een licht gehamerde indruk.	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een licht gehamerde indruk.	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een licht gehamerde indruk.
Stuit:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Onderstaartdekveren:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Bovenstaartdekveren:	Iets lichter dan de stuit.	Iets lichter dan de stuit.	Iets lichter dan de stuit.
Staartpennen:	Aan de basis geelachtig groen overgaand in groen. De uiteinden van de staartveren zijn groen.	Secundaire staartpennen aan de basis geelachtig groen overgaand in groen. De uiteinden van de staartveren zijn groen.	Aan de basis geelachtig groen overgaand in groen. De uiteinden van de staartveren zijn groen.
Snavel:	Dieprood met witte snavelriem. Dieprood.	Dieprood met witte snavelriem. Dieprood.	Dieprood met witte snavelriem. Dieprood.
Poten:	Donkergrijs.	Donkergrijs.	Donkergrijs.
Nagels:	Grijszwart.	Grijszwart.	Grijszwart.
Ogen:	Donkerbruin.	Dieprood.	Donkerbruin.
Tekening:			
Voorhoofd:	Dieprood.	Dieprood.	Dieprood.
Kruin:	Dieprood.	Dieprood.	Dieprood.
Grote vleugelpennen:	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.
Ondervleugeldekveren:	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Vleugelbochten:	Zwart.	Zwart.	Zwart.

Kleurstandaard Pop Groenserie:

Kleurslag:	Pop:	Pop:	Pop:
Kleur:	Groen.	D Groen.	DD Groen.
Voorhoofd:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Kruin:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Wangen en kin:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Voorhals:	Lichtgroen.	Donkergroen	Olijfgroen.
Borst-,buik-, flanken anaalstreek:	Lichtgroen	Donkergroen.	Olijfgroen.
Mantel en vleugeldekveren;	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een licht gehamerde indruk.	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een licht gehamerde indruk.	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een licht gehamerde indruk.
Stuit:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Onderstaartdekveren:	Lichtgroen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Bovenstaartdekveren:	Iets lichter dan stuit.	Iets lichter dan de stuit.	Iets lichter dan de stuit.
Staartpennen:	Aan de basis geelachtig groen overgaand in groen. De uiteinden van de staartveren zijn groen.	Aan de basis geelachtig groen overgaand in groen. De uiteinden van de staartveren zijn groen..	Aan de basis geelachtig groen overgaand in groen. De uiteinden van de staartveren zijn groen.
Snavel:	Dieprood met witte snavelriem. Dieprood.	Dieprood met witte snavelriem. Dieprood.	Dieprood met witte snavelriem. Dieprood.
Poten:	Donkergrijs.	Donkergrijs.	Donkergrijs.
Nagels:	Grijszwart.	Grijszwart.	Grijszwart.
Ogen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening:			
Voorhoofd:	Nvt.	Nvt.	Nvt.
Kruin:	Nvt.	Nvt.	Nvt.
Grote vleugelpennen:	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.
Ondervleugeldekveren:	Zwart met groene veren.	Zwart met groene veren.	Zwart met groene veren.
Vleugelbochten:	Zwart.	Zwart.	Zwart.

Keurtechnische aanwijzingen Groenserie:

Groen:	<p>Algemeen: Hoewel de Agapornis taranta een vrij grote vogel is, is hij anders van model dan de Agapornis roseicollis. Waar een Agapornis roseicollis een brede volle nek moet laten zien en geblokt moet zijn is de Agapornis taranta in de nek iets minder gevuld. De conditie moet streng beoordeeld worden.</p> <p>Kleur: De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. Zwarte vlekjes of streepjes in de bevedering zijn fout.</p> <p>Tekening: De Agapornis taranta heeft een tamelijk eenvoudig tekeningspatroon. De kleur van het voorhoofd bij de man dient zo strak mogelijk afgelijnd te zijn op de kruin met de kleur van het achterhoofd. Deze kleurscheiding loopt, vanaf de kruin, verticaal naar het oog en vandaar ongeveer horizontaal naar de inplant van de snavelbasis. De rode oogring bij de man moet duidelijk en ononderbroken zichtbaar zijn. Bij de pop is deze zichtbaar en doorgaans onderbroken en bestaat uit zwak afstekende geelgroene veertjes. De twee middelste staartpennen bevatten geen dwarsband.</p>
D groen:	Zie groen.
DD groen:	Zie groen.

Kleurstandaard Misty serie:

Kleurslag:	Man:	Pop:
Voorhoofd, kruin.	Nvt.	Lichtgroen.
Wangen, kin en voorhals:	Misty lichtgroen.	Misty lichtgroen.
Borst-, buik-, flanken en anaalstreek:	Misty lichtgroen.	Misty lichtgroen.
Mantel en vleugeldekveren	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een Licht gehamerde indruk.	Een nuance donkerder dan bij de rest van het lichaam en geven een licht gehamerde indruk.
Stuit:	Misty lichtgroen.	Misty lichtgroen.
Onderstaartdekveren:	Misty lichtgroen.	Misty lichtgroen.
Bovenstaartdekveren:	Iets lichter dan de stuit.	Iets lichter dan stuit.
Staartpennen:	Aan de basis geelachtig groen overgaand in misty lichtgroen. De uiteinden van de staartveren zijn misty lichtgroen.	Aan de basis geelachtig groen overgaand in misty lichtgroen. De uiteinden van de staartveren zijn misty lichtgroen.
Snavel:	Dieprood met witte snavelriem.	Dieprood met witte snavelriem.
Poten:	Donkergrijs.	Donkergrijs.
Nagels:	Grijszwart	Grijszwart.
Tekening:		
Ogen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Voorhoofd:	Dieprood.	Nvt.
Kruin:	Dieprood.	Nvt.
Grote vleugelpennen:	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.	Zwart met minimale groengeelachtige buitenvlag.
Ondervleugeldekveren	Zwart.	Zwart met groene veren.
Vleugelbochten:	Zwart	Zwart.
Staartpennen:	In het misty lichtgroen een zwarte dwarstekening De primaire staartpennen zijn aan de uiteinden zwart.	In het misty lichtgroen een zwarte dwarstekening. De primaire staartpennen zijn aan de uiteinden zwart.
Oogring:	Dieprood.	Zwak afstekende geelgroene veertjes

Keurtechnische aanwijzingen Mistyserie:

Misty groen:	<p>Algemeen: Als tentoonstellingsvogel worden alleen de vogels met een dubbele mistyfactor en zonder donkerfactoren gevraagd. De lichaamskleur van de dubbelfactorige misty groen is bleekgroen. De misty-factor moet duidelijk herkenbaar zijn. Onder de kleur "misty groen" wordt een flets groene kleur verstaan, met een lichtbruine waas Hoewel de Agapornis taranta een vrij grote vogel is, is hij anders van model dan de Agapornis roseicollis. Waar een Agapornis roseicollis een brede volle nek moet laten zien en geblokt moet zijn is de Agapornis taranta in de nek iets minder gevuld. De conditie moet streng beoordeeld worden .</p> <p>Kleur: De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. Zwarte vlekjes of streepjes in de bevedering zijn fout.</p> <p>Tekening: De Agapornis taranta heeft een tamelijk eenvoudig tekeningspatroon. De kleur van het voorhoofd bij de man dient zo strak mogelijk afgelijnd te zijn op de kruin met de kleur van het achterhoofd. Deze kleurscheiding loopt, vanaf de kruin, verticaal naar het oog en vandaar ongeveer horizontaal naar de inplant van de snavelbasis. De rode oogring bij de man moet duidelijk en ononderbroken zichtbaar zijn. Bij de pop is deze zichtbaar en doorgaans onderbroken en bestaat uit zwak afstekende geelgroene veertjes. De twee middelste staartpennen bevatten geen dwarsband.</p>
---------------------	--

Agapornis Swindernianus, Zwartkraag dwergpapegaai.

Nederlands: Agapornis swindernianus, Zwartkraag dwergpapegaai.
Engels: Black-collared lovebird
Duits: Grünköpfchen
Frans: Inséparable à collier noir .

Algemene informatie

De Agapornis swindernianus is zover bekend nooit in Nederland ingevoerd. Enkel en alleen om in deze standaard een compleet beeld te verstrekken heeft de Keurmeester Vereniging Tropische vogels en Parkieten gemeend een soortbeschrijving op te nemen. De Agapornis swindernianus is een bewoner van de praktisch ontoegankelijke regenwouden. Waarschijnlijk is dat ook de oorzaak dat er zo weinig over het gedrag van deze soort bekend is. Immers, de overwegend groene kleur van de bevedering vormt een uitstekende schutskleur tegen de groene achtergrond van het gebladerte, zodat de vogels vaak onzichtbaar blijven. Niettemin werden verschillende keren kleine groepen in de bomen waargenomen en ook wel op de grond op zoek naar insecten. Het grootste deel van de dag schijnen ze zich in de hoge bomen op te houden, bij voorkeur in wilde vijgenbomen. Onderzoekingen van de kropinhoud hebben aangetoond dat een belangrijk deel van hun menu bestaat uit insecten en vijgepitten. Menigmaal werd ook halfrijpe maïs aangetroffen. Enkele keren werden kleine groepen in de nabijheid van millevelden gesignaleerd, doch of er van de millet gegeten werd, kon niet worden vastgesteld. Over de broedgewoonten van deze vogels is niets bekend. Men vermoedt dat ze evenals de Agapornis pullarus broeden in boomnesten van termieten. Wel zijn enkele malen pas uitgevlogen jongen gevangen, waarbij werd vastgesteld dat de zwarte nekring ontbrak.

De vogels zijn in hun natuurlijke omgeving geruime tijd in gevangenschap gehouden. Het voedsel bestond uit wilde vijgen, waarvan ze alleen de pitten namen. Ander voedsel werd niet geaccepteerd. Zonder vijgen stierven ze binnen enkele dagen. Hieruit zouden we mogen concluderen dat deze vogels naast insectenetters bijzondere zaadeters zijn. Voor zover bekend werd de swinderniana nimmer in Europa in gevangenschap gehouden. Zouden er echter ooit geïmporteerd worden, dan zal naast vijgen, meelwormen en miereneieren, een zeer gevarieerd zaadmengsel verstrekt dienen te worden. Maïs, rijst en millet mogen in een dergelijk mengsel zeker niet ontbreken.

De ondersoorten:

Naast de nominatvorm de Agapornis swindernianus swindernianus worden nog twee ondersoorten erkend.

De swindernianus, de kleinste vertegenwoordiger van het geslacht Agapornis, werd in 1820 ontdekt en door Kuhl genoemd naar prof. Th. van Swinderen. De ondersoort Agapornis swindernianus zenkeri, die in 1895 werd ontdekt, kreeg de naam van zijn ontdekker G. Zenker. De andere ondersoort Agapornis swindernianus emini kreeg in 1908 de naam van de Duitse ontdekkingsreiziger Emin Schnitzer.

Soortbeschrijving:

Agapornis swindernianus swindernianus

De Agapornis swindernianus is ongeveer 13,5 cm groot **gemeten vanaf de schedel tot het uiteinde van de staart** en zoals reeds eerder opgemerkt daarmee de kleinste Agapornissoort. Man en pop. Voorhoofd, bovenschedel en achterkop grasgroen. Wangen en bef meer geelachtig groen. Algemene lichaamskleur groen; iets dof en bleker op borst, buik en anaalstreek. In de nek bevindt zich een karakteristieke korte zwarte band, welke overgaat in een gele kraag om de gehele hals. Het vleugeldek, de mantel en de ondervleugeldekveren zijn groen. Grote vleugelpennen zwart. Stuit en bovenstaart-dekveren paarsblauw; onderstaartdekveren geelachtig groen. De grote staartpennen, die bijna geheel door de boven- en onderstaartdekveren worden bedekt, tonen gerekend vanaf de basis een rood-en-zwarte dwarstekening, gevolgd door groene uiteinden. De ogen zijn bruin met een heldergele iris. Snavel antracietkleurig. Poten groenachtig donkergrijs; nagels donkergrijs.

Jongen. De zwarte nekring ontbreekt. Snavel lichtgrijs met op de bovensnavel een zwarte vlek.

Agapornis swindernianus zenkeri Man en pop. De kraag om de hals is roodbruin en strekt zich uit tot op de bovenborst, vandaar geleidelijk overgaand in de bleekgroene kleur van de onderborst. Voor het overige als de nominatvorm.

Verspreiding; Kameroen, Oost-Gabon en het westelijke deel van de Republiek Midden- Afrika en de Kongo. .

Agapornis swindernianus emini

Man en pop. De roodbruine kraag om de hals is veel minder uitgebreid en loopt niet door tot op de bovenborst. De snavel is veel sterker gebogen. Voor het overige gelijk aan de A.s. zenkeri. Verspreiding; Het oostelijk deel van de Kongo tot diep in West Oeganda.

Ringmaat: 4.0 mm